

[Elisa Petersen.]

tiske og den praktiske Uddannelse, endnu ikke Jaa rigtig fast; men man fatslog atter, at Husholdningsskolerne nu havde virket saa længe og saa godt, at de fortjente større Støtte, og man gav de anerkendte Skoler, der hidtil ikke havde modtaget Statstilskud, en Bevilling paa Finansloven paa 10 000 Kr. Dette Tal stiger, efterhaanden som nye Skoler kommer til.

Saaledes gaar det saa, indtil Dyrtiden kommer og gør Forholdene overordentlig vanskelige for Husholdningsskolerne. De stærkt forøgede Priser paa alle Livsfor nødheder medfører selvsagt, at Elevkontingen tet gaar op, og desværre tillige, at Elevantallet gaar ned. Skolerne kan ikke holde den gaaende uden Hjælp. Tilmed medfører Dyrtiden med dens overordentlig vanskelige Ernæringsforhold, at Staten nu for Alvor begynder at forstaa, at den har Interesse i Husmoderens Dygtiggørelse, at det — som i flere Aar fremhævet af Kvinderne — er af den allerstørste Betydning for Staten, at Husmoderen økonomisk og ernæringsmæssigt set faar det bedst mulige og det mest mulige ud af det, hun har til Raadighed. Og Nationaløkonomerne begynder at gøre opmærksom paa, at ca. Halvdelen af Landets Nettoindtægt administreres af de danske Husmødre. Nu begynder man at vinde Forstaaelse for Husholdningssagen. Der bevilgedes paa Finansloven 1921—22 for et Tidsrum af 3 Aar yderligere 30 000 Kr. til Husholdningsskolerne; dette Beløb fordeltes efter Ministeriets Skøn som Tilskud til Lærerlønningerne. At gaa i Detailler her tillader Tiden ikke, nærmere Oplysninger kan faas i Betænkningen. Tilskuddet gik fra at være treaarigt over til at blive opført som en Del af det ordentlige Tilskud, saaledes at dette i Finansaaret 1929—30, efter at de godkendte Skolers Antal var steget til 15, blev forhøjet til ca. 53 000 Kr. Ogsaa Elevtilskuddet steg, saaledes at det i 1920—21 naaede op paa 40 000 Kr. Elevbetalingen var selvsagt steget, og dertil kom Sønderjyllands Genforening med Danmark — de sønderjydske Skoler kom ogsaa med.

I 1926, 1927 og 1928 kom der atter et Andragende fra Foreningen af Husholdningslærerinder og -lærere, hvori man andrager om, at Husholdningsskolerne maa faa Statsstøtte i samme Omfang og paa samme Maade, som Tilfældet er med Folkehøjskoler, Landbrugsskoler, Havebrugsskoler, Mejeri- og Husmandsskoler. I denne Henvendelse gør Skolerne tillige opmærksom paa, at der nu af de anerkendte 86

Høj- og Landbrugsskoler er 13, der har Husholdningsafdeling, og 8, der meddele Husholdningsundervisning, medens der kun findes 17 egentlige Husholdningsskoler, og paa, at Tilskud til trængende Elever efter Højskoleloven andrager 35 Kr. maanedlig til hver anden Elev, medens der til de anerkendte Husholdningsskolers Elever kun kan beregnes Tilskud til hver femte Elev. Endvidere gøres der opmærksom paa det ønskelige i, at Elevunderstøttelsen søges og uddeles paa samme Maade for de tre Arter af Skoler; Elever paa Høj- og Landbrugsskoler søger gennem Amtens Skoleraad, Elever paa Husholdningsskoler søger Ministeriet gennem Skolerne, og dette er uheldigt.

I Foraaret 1929 nedsattes saa det tidligere omtalte Udvalg, og det kom til at bestaa af Landbrugsskoleforstander Bredkær, Højskoleforstander Fred. Nørgaard, Tilsynsførende med Høj- og Landbrugsskoler Dr. Moltesen, Tilsynsførende med Husholdningsskoler Fru Karen Hessel, Forstanderinde Frk. Vestergaard, Sorø, Forstanderinde Fru Magdalene Lauridsen, Fuldmægtig i Undervisningsministeriet Hegermann-Lindencrone og desuden af 4 Rigsdagsmedlemmer: Folketingsmændene A. M. Hansen og Ulrich, Fru Helga Larsen og mig. Det var altsaa en ret alsidig Forsamling, men alle var vi enige om, at Tiden nu var inde til at lovfæste en Tilskudsordning, og at den maatte være betydeligt bedre end den nuværende. Vi var ogsaa enige om, at den Kombination af praktisk og teoretisk Undervisning, som anvendes i Husholdningsskolerne, nu maatte siges at have bestaaet sin Prøve, saaledes at den maatte anerkendes som Grundlag for Lovgivningen.

Endvidere var Udvalget enigt om, at den kvindelige Ungdoms Uddannelse i Husgerning er en Sag af saa stor Betydning, saavel socialt som økonomisk, at der er al Anledning for Staten til at yde de unge Kvinder størst mulig Støtte til deres Dygtiggørelse.

Undersøger man Forholdene, viser det sig, at det kun er et forholdsvis ringe Tal af ubemidlede unge Piger, der nu søger Husholdningsskolerne, de magter ikke de store Udgifter. Naar de hører, at Elevkontingentets Størrelse er ca. 100 Kr. mdl., og oplyses om det ringe Tilskud, der eventuelt kan ventes, trækker de sig tilbage. Skal Husholdningsuddannelsen kunne faa den Betydning for Samfundet, som den bør have, maa dette ændres og større Elevtilskud gives, saaledes at ogsaa de ubemidlede unge Kvinder kan komme med.

Udvalget var ogsaa enigt om, at Sko-